Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De sacramentis in genere - Cod. Ettenheim-Münster 199

Santi, León

[S.l.], 1632-1633

Qvaestio II.

urn:nbn:de:bsz:31-117164

Visual Library

impedendi illa quatenus non raro amittit nec impedit, ita producendo gratiam per enterpretationem Baptismi abluitionem significat se velle hoc baptizato dare aeternam salutem et tunc ipse eiusdem pro peccatis damnat.

Respondet Becanus de decretis divina voluntatis huiusmodi signis non semper significari id quod notis ma ipsa videtur significari, ut fit in facto Abrahami &c.

Hac responsio Becani mihi non satisfacit, quia quatenus videtur procedere in hoc casu ad se: in Deo sit voluntas illa rei sua propria ac directe significat per voluntatem signi non a rei quam proprie ac directe significat; neque etiam satisfacit exemplo responsio Montesini quam non vacat plurimis impugnare aut explicare.

Ex ergo hac regula semper et vera et semper significare in Deo voluntatem sive efficacem sive inefficacem circa rem quam proprie ac directe eadem signis significat. Plura de voluntate signi et beneplaciti; haetenus de multiplicatione actuum divina voluntatis.

QUAESTIO II.

De variis modis quibus humana voluntas fit esse conformis voluntati divinae.

Et quia modus unitatis quinque caarum, imo in genere causae formalis ut quando voluntas humana ex charitate operari videtur ex charitate divina operari quia se metipsum, tunc ex charitatis habitu voluntas formatur quinque actus qui a voluntate humana fit tendit in divinam voluntatem sicut eadem motivum quia Deus in sua operatione ejus motivum et velut forma extrinseca intrinsecus actus qui in ipsum tendit ideo fit etiam habitus charitatis appellari forma, et quo ad hoc ipsum a doctoribus occurrunt de ut teneamur formare actus nostra voluntatis semper cum divina quamvis possimus elicere actus voluntatis bonos absque eo quod operemur ex habitu charitatis et absque eo quod referamus in Deum ut de operam licet teneamur nunquam operari sine charitate sicut Vasquez, Salas, Montesinos; ideo fit et formatus sit in genere causae efficientis ad eum modum quo effectus informari solet a causa aequalis licet cum sit talis fit qualem ipsa causa producere intendit, sic igitur actus nostra voluntatis tunc in genere efficientis format voluntati divinae quando talis et qualem voluntas divina vult aut permittit quando est, nihil et velle et humana voluntas nisi quod divina vult aut permittit ut ipsa velit ideo ut in peccatum nisi permitteret Deus peccatum et nisi serviret ad ultimam actus peccaminosi; notat a hoc loco Sanctus Sect.: voluntatem divinam hoc comparando ad humanam in hoc genere efficientis multipliciter, imo si Deus vellet absolute et efficaciter me v.g. velle aliquid quam voluntatem appellat sufficientem si quidem absolute Dei fuit, si vero sequatur fuit et ex eo appellandam approbantem, ideo si Deus eligit quam voluntatem dicit partim absolutam et efficacem partim vero inefficacem quidem respectu obligationis quam Deus imponit inefficacem vero respectu autem quem obligat, ut dicit Suarez et bene, hoc extra Dei voluntatem et efficacem circa actum quem vult me habere in me obligando aliquo secreto, 3tio si Deus velit actum sive voluntatis dando ~~actum~~ velum aut velit ex complacendo ut eum vult ut ego velim et efficiat et ut eligam id et melius etiamsi in offi=

etiamsi in efficaciter tra ipsum determinet negotiam velit obligationem imponere ad illud velit igit per modum voliti cupiendo quantum e exte vt tua voluntas velit id id e meliq v:g: statum castitatis, illud vero id e quidem bonum sed non id melig vult per approbationem e complacentiam in illa tua voluntate, tunc a. Deus simul vult efficaciter dare sufficientia auxilia vt possing talem actum voluntatis habere, qui sub malio proponit: quia ei Deus velit permittendo actum tuae voluntatis, quamvis a duo includit, imo securum qui necessario e ex parte Dei ad actum peccatum v:g: peccati id quod mittit vel tolerat Deus quantum e exte vult dare impetrandum, id negationem illius auxilii id impediret actum piissimum, id inquam auxilium Deus dare non vult e haec formitas in gratia eius efficientis.

Tertio id e formitas in gratia eius malis id est secundum maam seu obiectum cum illud ipsum vult humana voluntas id vult divina e haec dicit formitas in voluntate mali, quia id e in gratia eius finalis ita vt tua voluntas spectet eundem finem quem divina e haec formitas in voluntate formali id e ipsa formitate in gratia eius finalis quam supra dictum id, id est in gratia efficientis facile illegit quidnam asserendum circa his quae regulatam dicemus de 3tia e 4ta phase de formitate in voluntate mali e formali, ex quibus cham illegit qualis detur e formitas non etiam aut efficiens aut sufficiens cum divina voluntate similiter efficaci e inefficaci signi e beneplacito, praevi antecedenti, imo comitanti, imo sequenti.

Notandum 2.a. imo cum Suarez e falsas adhuc id est aliter voluntatem humanam cum divina, imo naturaliter ac necessario, id est naturaliter voluntarie ac libere, imo modo sc: naturaliter ac necessario unit formis humana voluntas cum divina quatenus humana dicit actum ad quem cham vult se vertere e servit, divina autem in quis nescient quid Deus decernent sua voluntate id est illud ipsum velle, id vult Deus, quia formitas cum non fuerit cognita divina voluntas sic quenter non e voluntaria ac libera e reduci id est ad imum illam modum formitatis naturalis, id vero illo modo formali humana voluntas cum divina ex propria determinatione ac libere vt cum cognoscimus v:g: Dei septum, solum id e, id eidem divina voluntati sequenti aut subiuncti id e formam in otto voluis.

Notandum id aliud e voluntatem humanam id e deformem divina id aliud vero formem propria, imo modo vero e formitas negativa seu id deformitas id modo id formitas positiva vt cum humana voluntas vult actum id id cham Deus pulsa formitatem vero negativam seu ac id deformitatem sed id humana voluntas id repugnet per actum deformem voluntati divina.

QUESTIO III.

De formitate humana voluntatis cum divina inefficaci in voluntate mali?

Quod spectat ad formitatem in voluntate mali id melig illegit ex his quae postea dicemus de ipso voluntate mali cum magna id e divina voluntate efficaci, id nunc cham statim quidnam id dicendum de voluntate beneplacito, efficata per signum permissionis id quando, haec id signa pertinent

rerum pertinent ad Dei voluntatem efficacem, et ita cadunt, hoc igitur quod ex eo procedit de
voluntate mali et de divina voluntate non nisi quam per accidens, quia tu nobis nota est hoc
de voluntate antecedenti et inefficaci recepti et nihil suppono imo dum actum bonum ex vo-
luntate habere et formitatem realem cum voluntate divina efficaci comitante, quatenus
ois actus humanus voluntatis est bonus, imo verum et, necessario requirit Dei concursum,
et sic humana voluntas in suo actu et ortu cum divina voluntate ita volente concursum,
hoc tu formitas in fecit ad bonitatem actuum humanorum cum etiam inveniat
actus qui mali sit, suppono ad hoc dum actum bonum ex voluntate ipsa dicta formi-
tatem habere etiam conformitatem cum aliquo actu voluntatis divina efficaci vel inefficaci
permittenti vel prohibenti aut alio modo approbanti, sit: ois actus bonus vel permissus, vel permittendus, vel alia ratione proponitur qui approbatur a Deo ipse placet et similiter placet Deo
ois bonis honestus ex ois honestas obiecti quilibet actus bonus respicere debet. Sed actus bonus hu-
manus et conformis alicui actui divina voluntatis, imo ois actus huiusmodi bonus hoc ipso quod
bonus et conformis cum voluntate divina in voluntate habet, quod non ipse ois actus bonus hoc ipso
quod bonus tendit in ortu bonum et honestum ex ratione honestatis quia placet Deo, supponendo
voluntatem divinam habere vim et efficaciam imponendi obligationem voluntati humana
ad operandum vel ad omittendum operandum, quia ut rerum ius et dominium rerum rectorum
ex ratione vae in homine cum res infinite superiorem in alio reto ora ut, competit etiam Deo
potestas obligandi non per vae praecepta, quia est creator, conservator, gubernator, et redemptor.
Debet ergo actus nostra voluntatis vel omissio actus tunc esse conformis divina voluntati quando
est praeceptum affirmativum vel negativum et debet talis actus ipse omissio quale est praecep-
tum interdum et exstat praeceptum de nro actu efficaci non autem inefficaci,
quale fuit circa Christum quo ipse obligabat ad eam tolerandam per actum efficacem
non tu obligabat ad actum inefficacem ita ut contrarium ita ut teneor gaudere et delectari
de illo onere secundum se, imo neq obligabat ad omissionem actus contrarii inefficacis sed
ad omissionem tristitiae de illo onere secundum se quia vere tristatus et languens de quo
eam malo naturaliter interdum et respicit non solum omnis actus efficacis sed etiam inefficacis ac
simplicis affectus ut accidit in singulis affectibus rerum temporum, aliquando vero respicit ex-
ercitium alicuius actus sed ut vere diligat, talis actus charitatis, aliquando non respicit exer-
citium singularis sed ex suppositione quod habeamus actum circa talem obiectum respicit talis actus
et tunc dicitur non quoad exercitium sed quoad specificationem seu quoad speciem actus, v.g: obli-
gamur praecepto ad exercitium actus misericordiae quando velimus subvenire proximo in extrema ne-
cessitate constituto, obligat vero ad specificationem seu ad speciem actus amoris tunc quando alicui
non vult praestare quod diligendo Deo sed ex suppositione quod nra voluntas habeat actum
erga Deum obj vel amori aliquando denuo obligamur praecepto ad aliquem actum quasi ma-
lem habere ad motivum v.g: ad iniquitatem etiamsi non obligemur ad iniquitandum ex
aliquo speciali rationedatur aliquando vero ad motivum finale v.g: quando obligatur
de habenda contritione de peccato mortali ita dum remittitur quando nulla est ira quia Christi passio habet
tunc et debet is habere contritionem ex motivo speciali quatenus sc: peccatum offensa Dei
summe detesti.

Dico igitur, imo

Dico igitur, imo obligamur et tunc solum ad conformandam voluntatem nostram cum divina inefficaci in voluntate mali per actum nostrum efficacem quando est praeceptum, si est praeceptum affirmativum obligamur ad actum positivum ut nostra voluntas bona sit et recta, si est praeceptum negativum ad omissionem actus prohibiti.

Primo patet 1° quod obligemur ad actum efficacem quando est voluntas antecedens signi quod restrictum in praecepto pos: Deus ut vult efficaciam obligandi nos ad illam conformatam, tunc a. obligat efficaciter quando praecipit &c.

2do patet quod tunc solum obligemur quando est praeceptum, nisi Deus faciat non obligat nos etiam si rem proponat non sub veniali ut postea videbimus quod ex his patebit quid asserendum ut analysis casibus an obligemur aliquando conformare nostram voluntatem cum divina, statuendum est. erit an aliquod praeceptum extet nec positivum nec negativum.

Dico 2do quamvis nihilominus non conformari in voluntate huiusmodi mali per actum nostrum inefficacem etiam quando reperitur praeceptum obligans ad actum efficacem nisi etiam sit praeceptum vetans actum nostrum etiam inefficacem. Probatur: Salvis rationibus adversarii efficax ut satisfiat praecepto &c. est opus ex vi praecepti non conformari divinae voluntati per actum nostrum inefficacem, imo quamvis positive discordare per simplicem et inefficacem displicentiam adeo ut hic simpliciter affectus ut etiam bonum, quamvis sit ut vita praecepta quatenus actum efficacem quem tenemur habere ex vi illius praecepti, vade, qui idem obtinere repetit etiamsi eundem voluntatis et efficaciter volitum sub ratione displicere sub alia et aliquam displicere sub ratione motivo bono &c.

Confirmatur exemplo Christi Christi efficaciter obligatus praecepto et efficaciter et efficaciter volebat acceptare mortem et nihilominus simplici affectu tristitiae repugnabat mortem quatenus erat quoddam malum natura ex honestissimo motivo: tristis est anima mea usque ad mortem. Pater si possibile est &c. veruntamen &c. ita etiam Deus vult ac hoc velut fieri simplici et inefficaci affectu et in alia voluntate absoluta et efficaci praedestinata vult omnes salvare reprobos.

Dico 3tio voluntati antecedenti et inefficaci quamvis sit signum voluntatis videmur tenemur conformari adhuc ut nostra voluntas recta sit sed quamvis ea sola ratione sub veniali proponens requirere ex bono aliquo motivo et frequenter licite possimus discordare positive et efficaciter in tali voluntate mali et frequenter possumus etiam discordare per actum inefficacem. Probatur nullum praeceptum obligans nos ad ea opera supererogativa: confirmatur ex d. Paulo 1ad Corinth. 7. qui ait se venerunt in sub veniali non de praecepto et decreto licitum ex ratione datum matrimonii.

QUAESTIO IIII.

An Voluntas humana ut recta, ut teneatur conformari cum divina efficaci voluntate, tum in voluntate formali tum in materiali?

Ratio hac de re sit quinque quas inter caeteros diligenter enumerat Pesquez.

Dicendum est imo de voluntate Dei mali veniali tenemur conformari cum divina voluntate in voluntate veniali in quidem quoad exercitium ita ut teneamur habere actum conformi

tali voluntate